

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Стара Загора , 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в
следния състав:

Председател: Соня Хр. Каменова

Членове: Ива Н. Стефанова
Красимира Дончева Стоянова

при участието на секретаря Красимира Д. Цонева
в присъствието на прокурора Христо Мишов
като разгледа докладваното от Ива Н. Стефанова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20215500602116 по описа за 2021 година

Производството е по реда на гл. XXI от НПК.

С присъда № 260010 от 29.03.2021 г., постановена по н.о.х.д. № 33/2021 г. по описа на Чирпанския районен съд, подсъдимият Л. ИЛ. Д. е признат за виновен в това, че на 12.09.2020 г. в гр. Чирпан, обл. Стара Загора, не е положил достатъчно грижи за гръбначно животно – кобила, което се е намирало под негов надзор, като го е оставил впрегнато в каруца, незавързано и без осъществяван надзор на улица в гр. Чирпан, в резултат на което то е причинило средна телесна повреда на АН. Г. Г., изразяваща се в компресионно счупване на Th7 (седми гръден прешлен), причинило трайно затруднение в движението на снагата по смисъла на чл.129, ал.2 от НК, и контузия на белия дроб с развил се двустранен хемоторакс, довело до разстройство на здравето, временно опасно за живота по смисъла на чл.129, ал.2 от НК, поради което и на основание чл.325в, ал.1, хип.1 от НК и чл.58а, ал.1 от НК е осъден на осем месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 500 лева.

Със същата присъда подсъдимият Л. ИЛ. Д. е признат за виновен и в това, че на 12.09.2020 г. в гр. Чирпан, обл. Стара Загора, не е положил достатъчно грижи за гръбначно животно – кобила, което се е намирало под негов надзор, като го е оставил впрегнато в каруца, незавързано и без осъществяван надзор на улица в гр. Чирпан, в резултат на което то е причинило на Н.Д. Ч.а средни телесни повреди, изразяващи се в съчетана черепномозъчна и лицевочерепна травма, счупване на челюст, двустранно гнойно възпаление на белите дробове и белодробна тромбоемболия, причинили разстройство на здравето, временно опасно за живота по смисъла на чл.129, ал.2 от НК, като е последвала смърт, поради което и на основание чл.325в, ал.2, във вр. с ал.1, хип.1 от НК и чл.58а, ал.1 от НК е осъден на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 1 000 лева.

На основание чл.23, ал.1 от НК съдът е наложил на подсъдимия Л. ИЛ. Д. едно общо най-тежко наказание една година лишаване от свобода и глоба в размер на 1 000 лева.

На основание чл.66, ал.1 от НК съдът е отложил изтърпяване така наложеното общо наказание на подсъдимия Л. ИЛ. Д. лишаване от свобода с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, като е възложил възпитателната работа с условно осъдения на ПИ при РУ – Чирпан, отговарящ за квартала, в който живее подсъдимият.

Недоволни от така постановената присъда са останали частните обвинители ИВ. Т. Ч., Т. ИВ. Т. и М. ИВ. Й., които са я обжалвали в законния срок чрез поверениците си адв. М.З. и адв. Ф.Г.. В жалбите се твърди, че присъдата е несправедлива по отношение размера на наложеното на подсъдимия Д. наказание. Жалбоподателите молят въззивния съд да измени обжалваната присъда, като увеличи наложеното му наказание за престъплението по чл.323в, ал.2 от НК. Алтернативно, ако въззивният съд прецени, че са налице основанията на чл.335, ал.2 от НПК, молят обжалваната присъда да бъде отменена изцяло и делото да бъде върнато за ново разглеждане на районния съд. Съображения за това са развити в жалбите. Такива развива и в пледоарията на повереникът им адв. Ф.Г..

Въззиваемият Л. ИЛ. Д. моли съда да потвърди обжалваната присъда като законосъобразна, правилна и справедлива. Съображения за това

са развити в писмените съображения против въззивните жалби. Такива развива в пледоарията си и служебният му защитник адв. С.А..

Представителят на Окръжна прокуратура – Стара Загора взема становище, че обжалваната присъда е законосъобразна и правилна, а наложеното наказание е индивидуализирано съгласно изискванията на закона и е справедливо. Поради това прокурорът пледира обжалваната присъда следва да бъде потвърдена.

Окръжният съд, след като се запозна с направените в жалбите оплаквания, събраните доказателства по н.о.х.д. № 33/2021 г. по описа на Чирпанския районен съд, изразените становища на страните и провери изцяло правилността на обжалваната присъда, намери за установено следното:

Жалбите на ИВ. Т. Ч., Т. ИВ. Т. и М. ИВ. Й. са неоснователни.

Първоинстанционният съд при разглеждане на делото и постановяване на присъдата е приложил правилно закона за извършените деяния, не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, изяснил е обстоятелствата, имащи съществено значение за правилното решаване на делото, и фактическите положения, приети за установени, се подкрепят от доказателствата по делото.

Жалбоподателите Иван Т. Ч., Т. ИВ. Т. и М. ИВ. Й. имат възражения относно размера на наложеното на подсъдимия Д. наказание за престъплението по чл.323в, ал.2 от НК, като молят същото да бъде увеличено на две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5 000 лв., като лишаването от свобода да бъде изтърпяно ефективно,

С оглед събраните в хода на съдебното производство по н.о.х.д. № 33/2021 г. по описа на Чирпанския районен съд доказателства, първоинстанционният съд обосновано и правилно е приел за доказано, че подсъдимият Л. ИЛ. Д. е извършил престъпленията, в които е обвинен – престъпление по чл.325в, ал.1, хип.1 от НК и престъпление по чл.325в, ал.2, във вр. с ал.1, хип.1 от НК.

В мотивите към обжалваната присъда е изложена приетата от районния съд фактическа обстановка по делото, която въззивният съд изцяло възприема.

Подсъдимият Д. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти на основание чл.371, т.2 от НПК.

Оплакването на жалбоподателите Ч., Т. и Й., че въз основа на събраните по делото доказателства районният съд е следвало да наложи на подсъдимия Д. по-тежко наказание за престъплението по чл.323в, ал.2 от НК, тъй като са налице не само смекчаващи, но и отегчаващи вината обстоятелства (криминалистическа регистрация на подсъдимия, нанесен от него побой над кобилата и употреба на алкохол), е неоснователно и въззивният съд не може да го възприеме.

Първоинстанционният съд е обсъдил всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства относно престъплението по чл.325в, ал.1, хип.1 от НК, извършено от подсъдимия Д., като се е съобразил и с разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК. Тъй като съдебното производство пред първата инстанция е преминало по реда на гл. XXVII от НПК – реда на съкратеното съдебно следствие, разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК задължава съда при постановяване на осъдителна присъда да определи наказанието при условията на чл.58а от НК.

Районният съд е направил това и след като се е ръководил от разпоредбите на Общата част на НК, а именно чл.54 от НК, е определил на подсъдимия Д. наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства. Като смекчаващи вината обстоятелства районният съд е приел изразеното от подсъдимия критично отношение към извършеното и съдействие на органите на полицията, тежкото му семейно и материално положение и добрите му характеристични данни, а като отегчаващи – пренебрегването на особеното състояние на кобилата заради скорошното раждане и опасността от допълнително изнервяне при подковаването.

Тъй като за престъплението по чл.325в, ал.1, хип.1 от НК законът предвижда наказание до три години лишаване от свобода и глоба до 5 000 лв., районният съд правилно е определил, че на подсъдимия Д. следва да бъде наложено наказание в размер на една година лишаване от свобода и глоба в размер на 500 лв.

Наказанието една година лишаване от свобода е към средния

размер, но под него, на предвиденото в закона наказание лишаване от свобода до три години. След като наказанието от една година (дванадесет месеца) се намали с една трета (четири месеца), се получава наказание от осем месеца лишаване от свобода.

Наказанието глоба в размер на 500 лв. е съобразено с тежкото семейно и материално положение на подсъдимия Д. – без постоянна работа, недвижими имоти и МПС, баща на три малолетни деца (л.22 и л.24 от д.п.).

Първоинстанционният съд е обсъдил всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства и относно престъплението по чл.325в, ал.2, във р. с ал.1, хип.1 от НК, извършено от подсъдимия Д., като се е съобразил и с разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК. Тъй като съдебното производство пред първата инстанция е преминало по реда на гл. XXVII от НПК – реда на съкратеното съдебно следствие, разпоредбата на чл.373, ал.2 от НПК задължава съда при постановяване на осъдителна присъда да определи наказанието при условията на чл.58а от НК.

Районният съд е направил това и след като се е ръководил от разпоредбите на Общата част на НК, а именно чл.54 от НК, е определил на подсъдимия Д. наказание при превес на смекчаващите вината обстоятелства. Като смекчаващи вината обстоятелства районният съд е приел изразеното от подсъдимия Д. критично отношение към извършеното и съдействие на органите на полицията, тежкото му семейно и материално положение и добрите му характеристични данни, а като отегчаващи – пренебрегването на особеното състояние на кобилата заради скорошното раждане и опасността от допълнително изнервяне при подковаването.

Не са налице твърдяните от жалбоподателите Ч., Т. и Й. отегчаващи вината обстоятелства – че подсъдимият е нанесъл побой над кобилата и че е употребил алкохол. В обвинителния акт и по делото няма данни за това.

Действително, в досъдебното производство има данни, че подсъдимият Д. има криминалистическа регистрация за кражба (чл.194, ал.1 от НК), но тя касае заявителски материал от 2010 г. Видно от справка за съдимост № 569/16.09.2020 г. (л.23 от д.п.), подсъдимият Д. е неосъждан

Поради това наличието на посочената криминалистическа регистрация не може да се приеме в тежест на подсъдимия Д. и като отегчаващо вината обстоятелство.

Тъй като за престъплението по чл.325в, ал.2, във вр. с ал.1, хип.1 от НК законът предвижда наказание до пет години лишаване от свобода и глоба до 10 000 лв., районният съд правилно е определил, че на подсъдимия Д. следва да бъде наложено наказание в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 1 000 лв.

Наказанието една година лишаване от свобода е под средния размер на предвиденото в закона наказание лишаване от свобода до пет години. Този размер съответства на извода на съда за определяне наказанието на подсъдимия Д. при превес на смекчаващите вината обстоятелства.

След като наказанието от една година и шест месеца (осемнадесет месеца) се намали с една трета (шест месеца), се получава наказание от една година (дванадесет месеца) лишаване от свобода.

Наказанието глоба в размер на 1 000 лв. е съобразено с тежкото семейно и материално положение на подсъдимия Д. – без постоянна работа, недвижими имоти и МПС, баща на три малолетни деца (л.22 и л.24 от д.п.).

Настоящият съдебен състав напълно споделя горната преценка на районния съд и счита, че не са налице основания за увеличаване на наложеното на подсъдимия Д. наказание на две години лишаване от свобода и глоба в размер на 5 000 лв., каквото е искането на жалбоподателите Ч., Т. и Й.

С наложеното на подсъдимия Д. наказание една година лишаване от свобода и глоба в размер на 1 000 лв. ще се постигнат целите на наказанието, визирани в чл.36, ал.1 от НК. Още повече, че тежкия съставомерен резултат от престъплението по чл.325в, ал.2, във вр. с ал.1, хип.1 от НК – последвалата смърт на пострадалата Н.Д. Ч.а, е настъпил по непредпазливост, а не е умишлен.

Законосъобразно и правилно на основание чл.23, ал.1 от НК районният съд е наложил на подсъдимия Д. едно общо най-тежко наказание една година лишаване от свобода и глоба в размер на 1 000 лева.

Въззивният съд счита, че така наложеното наказание на подсъдимия Д. е справедливо, законосъобразно и правилно. При определянето му са спазени разпоредбите на чл.54, чл.58а, ал.1 и чл.23, ал.1 от НК, както беше изложено по-горе.

Тъй като подсъдимият Д. не е осъждан, няма законова пречка да се приложи разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК и въззивната инстанция изцяло споделя извода на районния съд в този смисъл, а именно отлагането на така наложеното на подсъдимия Д. наказание лишаване от свобода с изпитателен срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, както и възлагане на възпитателната работа с условно осъдения на ПИ при РУ – Чирпан, отговарящ за квартала, в който живее подсъдимият.

Искането на жалбоподателите Ч., Т. и Й. подсъдимият Д. да изтърпи ефективно наложеното му наказание лишаване от свобода е неоснователно и въззивният съд не може да го уважи.

При извършената цялостна служебна проверка на обжалваната присъда, съобразно чл.314, ал.1 от НПК, съдът не констатира основания за изменяне или отменяне на присъдата.

Поради гореизложените съображения съдът счита, че жалбите на ИВ. Т. Ч., Т. ИВ. Т. и М. ИВ. Й. са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение, а постановената присъда следва да бъде потвърдена.

По делото не са направени искания за разноси.

Воден от горните мотиви и на основание чл.334, т.6 и чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260010 от 29.03.2021 г., постановена по н.о.х.д. № 33/2021 г. по описа на Чирпанския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____